

TIER 1 | USCIRF-RECOMMENDED COUNTRY OF PARTICULAR CONCERN (CPC)

کمیسیون ایالات متحده آمریکا در امور آزادی مذهبی بین المللی (USCIRF) یک نهاد مستقل و مورد حمایت هر دو حزب در دولت ایالات متحده آمریکا می باشد که طبق قانون بین المللی آزادی مذهبی (IRFA) در سال 1998 ایجاد گردیده است. این نهاد (USCIRF) با استفاده از معیار های بین المللی تخلفات در امور آزادی مذهبی و یا عقیدتی در خارج از کشور را نظارت میکند و سیاست های پیشنهادی را به رئیس جمهور، وزیر امور خارجه، و کنگره عرضه می دارد. نهاد (USCIRF) یک نهاد مستقل و مجزا از وزارت امور خارجه ایالات متحده هست. گزارش سالانه 2018 شرح سر انجام کار یک ساله این نهاد توسط اعضای هیئت و ماموران مسلکی هست که بد رفتاری ها و خشونت ها را در منطقه مستند میکند و سیاست های مستقل پیشنهادی را به دولت ایالات متحده آمریکا ارائه میدهد. گزارش سالانه 2018 دوره ۲ را تحت پوشش قرار میدهد که شروع آن ژانویه 2017 و ختم آن دسامبر 2017 هست. هرچند، در بعضی موارد این گزارش رویداد های مهم و قابل توجهی را همچنان یاد آوری میکند که بعد از این دوره یاد شده رخ داده اند. برای معلومات بیشتر در مورد (USCIRF)، [وبسایت](#) را اینجا ببینید، و یا با (USCIRF) به طور مستقیم به شماره 202-523-3240 تماس بگیرید.

ایران

یافته های مهم و کلیدی: در جریان سال گذشته، آزادی مذهبی در ایران هم برای گروه های مذهبی به رسمیت شناخته شده و هم برای آنهایی که به رسمیت شناخته نشده اند، بدتر شده است، به ویژه هدف قرار دادن بهاییان و نوکیشان مسیحی توسط دولت ایران. در جریان این گزارش، در حالیکه چند تن از مقام های بلند پایه بهاییان بعد از تکمیل مدت مجازات شان از زندان رها گردیدند، تعداد دیگر بهاییان به دلیل مذهب شان الکی بازداشت شدند، و این روند به ستوه آوری آنها در امورات اقتصادی و تحصیلاتی همچنان ادامه داشته است. نوکشیان مسیحی و رهبران کلیسا ها بیشتر از پیش مورد جزا های سنگین قرار گرفتند که تعداد زیادی به جرم فعالیت های مذهبی به حد اقل 10 سال زندان محکوم گردیدند. اصلاح گرایان مذهبی و دگراندیشان به حبس طولانی و اعدام مواجه بوده اند، و این در حالیست که توانایی دولت ایران در تحمیل تعبیرات رسمی دین در فضای مجازی بیشتر شده است که تهدیدی برای آزادی و امنیت کابران انترنیتی میباشد. در یک رویداد تازه و اذیت کننده، تعلیق نماینده ی شورای محلی و منتخب زرتشتی یزد، بحث و گفتمان ملی را در مورد محدود سازی حقوق سیاسی اقلیت های مذهبی برانگیخت. گرچه دولت روحانی به بعضی تخطی ها در راستای آزادی مذهبی اشاره نموده است، این وعده ها معلوم نیست چه زمانی عملی خواهند شد و همزمان تعداد افرادی که به دلایل مذهبی و اعتقادی شان زندانی میشوند، بیشتر شده است. بنابر همین تخطی های جدی آزادی مذهبی، USCIRF باز هم در سال 2018 پیشنهاد مینماید که ایران به عنوان "کشوری با مسئله ویژه" و یا سی پی سی قلمداد شود. از سال 1999 به اینسو، وزارت خارجه آمریکا طبق قانون بین المللی آزادی مذهبی (IRFA)، ایران را به عنوان "کشوری با مسئله ویژه" و یا (سی پی سی) قلمداد نموده است که چنین قلمداد در این اواخر در ماه دسامبر 2017 صورت گرفت.

پیشنهادات برای دولت آمریکا

- آمریکا باید به قلمداد ایران به عنوان یک "کشوری با مسئله ویژه" و یا (سی پی سی) طی IRFA ادامه بدهد؛

- آمریکا باید در هر زمان ممکن، تخطی های آزادی عقیده و یا مذهب و مواردی که در ارتباط به حقوق بشر توسط دولت ایران صورت می گیرد، آن ها را جزء از بحث های دو جانبه و یا چند جانبه با مقامات ایرانی در نظر بگیرد؛
 - با همکاری نزدیک با دوستان اروپایی و سایر طرفداران خود از طریق ترکیبی از دفاع، دیپلماسی، و تحریم های هدفمند بالای دولت ایران به دلایل بد رفتاری هایش در امور آزادی بیان و عقیده فشار وارد نماید. این فشار ها باید تا زمان بازنگری دوره ای جهانی در مورد ایران در 2019 ادامه بیابد؛
 - آمریکا باید فشار وارد نماید و بکوشد تا همه افرادی که به دلایل اعتقادی و مذهبی زندانی شده اند باید آزاد شوند؛
 - آمریکا باید به صحبت های عمومی و علنی خود در بالاترین سطح در مورد نقض حقوق و آزادی مذهبی در ایران بپردازد، و به جامعه بین المللی تاکید نماید تا مراجع این تخطی ها را در موارد خاص پاسخگو ببیند؛
 - آمریکا باید به شناسایی مقامات و ادارات دولتی ایران، که مسئول تخطی های شدید آزادی مذهب و عقیده بوده اند، ادامه بدهد و قسمی که مشخص شده است طبق قانون تحریم های جامع ایران، پاسخگویی، و قانون سرمایه گذاری (CISADA) و قانون پاسخگویی حقوق بشر جهانی ماگنیتسکی، و فرمان های اجرایی مرتبط به بد رفتاری های مذهبی مشخص، دارایی های مسئولان چنین تخطی ها را مسدود کند، و ورود آن ها را به ایالات متحده آمریکا ممنوع اعلام نماید؛
 - آمریکا باید به ایران یاد آور شود که در مورد وضعیت حقوق بشر در ایران باید با گزارشگر ویژه ی سازمان ملل متحد همکاری کامل نماید و به گزارشگران ویژه و گزارشگران ویژه ی سازمان ملل متحد در امور حقوق و آزادی عقیده و مذهب اجازه بدهد تا آنها بتوانند وضعیت را از نزدیک مشاهده و بازدید نمایند.
 - همچنان، آمریکا باید به حمایت از قطعنامه سالانه مجمع عمومی سازمان ملل متحد در تقبیح تخطی های شدید از حقوق بشر به شمول آزادی مذهب و عقیده در ایران ادامه بدهد و مأموران دولتی را که در چنین تخطی ها سهیم بوده اند، مسئول بدانند؛ و
 - آمریکا باید از بودجه ی اختصاصی آزادی اینترنت استفاده نماید تا بتواند زمینه هایی را برای توسعه اینترنت رایگان، دسترسی به پست الکترونیکی امن برای استفاده شخصی، تسهیل ارائه دسترسی به اینترنت ماهواره یی با سرعت بالا، و توزیع فوری برنامه های ضد سانسور آزمایش شده را به منظور جلوگیری از بازداشت، و آزار و اذیت به دلایل آزادی مذهبی و عقیدتی فعالان حقوق بشر را در ایران فراهم نماید. همچنان، به آنها کمک نماید تا بتوانند آزادی بیان و انتظارات مشروع حریم خصوصی خویش را حفظ نمایند؛ و نیز کمک نماید تا اطلاعات آزادانه بتواند داخل و خارج از ایران شود.
- کنگره ی ایالات متحده آمریکا باید:
- به تصویب قطعنامه هایی ادامه بدهد که دولت ایران را تقبیح نماید، خاصاً به دلیل سرکوبگری اقلیت های مذهبی مانند جمعیت بهائیان؛ و

- پیشنهادات اصلاحی لوتنبرگ را دوباره تصویب و عملی سازد چون این پیشنهادات اصلاحی اقلیت های مذهبی ایران و سایر افراد مورد آزار و اذیت را حمایت می کند که در ایران به دنبال پناهندگی به ایالات متحده آمریکا هستند. باید کار روی این موضوع صورت بگیرد تا به رئیس جمهور صلاحیت گسترده و دائمی داده شود تا این افراد و گروه ها را، که به دلایل نژاد، مذهب، ملیت، عضویت در یک گروه خاص اجتماعی، و به دلایل اعتقادات سیاسی که آنان در هراس به سر می برند و مورد هدف قرار میگیرند، به طور مشخص مهاجرین پناهنده تعریف نماید.

پس زمینه

<p>ایران اسم کامل: جمهوری اسلامی ایران دولت: جمهوریت روحانیون نفوس: 82,021,564 ادیان و مذاهب به رسمیت شناخته شده توسط دولت: اسلام شیعه (جعفری و زائدی)؛ اسلام سنی (مالکی، حنفی، شافعی، و هنبلی)؛ مسیحیت؛ یهودیت؛ آیین زرتشتی آمار مذهبی*: 99 درصد مسلمان (89-94 درصد شیعه و 5-9 درصد سنی) > 1 درصد (شامل بهاییان، مسیحیان، یهودیان، سبایان-ماندی و یارسانی ها) * وزارت خارجه ایالات متحده آمریکا</p>
--

کشور جمهوری اسلامی ایران یک جمهوریت آخوند سالاری هست که مذهب فقه جعفری اسلام (شیعه) دوازده امامی را به عنوان مذهب رسمی این کشور میدانند. قانون اساسی ایران تصریح میکند که پنج مذهب دیگر اسلام که عبارت اند از شاخه های مالکی، حنفی، شافعی، هنبلی، و زائدی حقوق شان محفوظ هست و میتوانند آزادانه مراسم مذهبی شان را تجلیل کنند. قانون اساسی ایران تنها مسیحیان، یهودان، و زرتشتیان را به عنوان اقلیت های مذهبی محفوظ می پندارد که میتوانند آزادانه به مراسم مذهبی خویش بپردازند. البته "در محدوده قانون." پنج کرسی (از مجموع 290) در مجلس ایران برای اقلیت های مذهبی اختصاص داده شده است که شامل دو کرسی برای مسیحیان ارمنی، یک کرسی برای مسیحیان آشوری/کلدی، و یک کرسی هم برای یهودیان و زرتشتیان سهمیه داده شده است.

دولت ایران به شهروندان بر اساس ملحوظات مذهبی و یا عقیدتی تبعیض را روا می دارد چون همه قوانین و مقررات کشور بر بنیاد معیار خاص اسلام شیعه بی استوار هست. طبق قانون جزایی ایران، اگر غیر مسلمانان بکشند مسلمانان را به تغییر مذهب تشویق نمایند، جرم شان درخور اعدام هست، چنانچه در قانون محاربه (که موضوع "دشمنی با خدا" به طور غیر واضح تعریف شده و فقط به مقاصد سیاسی استناده میشود) و در قانون سب الذبی ("توهین به پیامبران") ذکر شده است. ارتداد در قانون جزایی کشور جرم نیست، اما افراد هنوز به عنوان مرتد محکمه میشوند بخاطر یکی در قانون اساسی این کشور آمده هست که مواردی که به صراحت در قانون تذکر نیافته اند، به شریعت باید تمکین کرد. نمایندگی خاص سازمان ملل متحد در امور حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران و همچنان سرمنشی سازمان ملل متحد گفته اند که این جرایم مبهم و نامشخص بوده و سبب میشود در مورد آنها خودسرانه و الکی تعبیر و اقدام شود. از انقلاب 1979 تا اکنون، تعداد زیادی از اعضای اقلیت های مذهبی به دلیل هراس از پیگرد و تعقیب قانونی، بازداشت، اعدام و یا از کشور فراری شده اند.

در دسامبر 2016، رئیس جمهور روحانی فرمان غیر اجباری حقوق شهروندان را اعلام نمود که در آن وعده داده شد که آزادی عقیده و مذهب تمام شهروندان و اقلیت‌ها محفوظ بوده و آنها را به رسمیت خواهند شناخت. اعضای اقلیت‌های مذهبی در ایران امیدوار بودند که رئیس جمهور روحانی پس از دوباره انتخاب شدن در سال 2017 بیشتر در امور حقوق ایشان خواهد کوشید، اما در واقعیت تغییرات ناچیزی به وجود آمده است. در ماه اگست سال 2017، رئیس جمهور روحانی به حیث معاون خویش در امور حقوق مدنی و پاسور در تطبیق اعلامیه، شاهیندوخت مولوردی را مقرر نمود. همزمان، تعداد روز افزون اقلیت‌های مذهبی، مسلمانان شیعی، دگراندیش، و مدافعان حقوق بشر از آزار و اذیت، بازداشت، و اعدام رنج می‌برند، با وجود آنکه حقوق آنها در اعلامیه محفوظ اعلام گردیده است.

در اواخر ماه دسامبر سال 2017، اعتراضات و پرخاشگری‌ها در سراسر استان‌های ایران برپا شد که در اوایل به دلایل نارضایتی‌های اقتصادی بود و بعداً گسترش یافت و شعارهای سیاسی بشمول فساد، مداخلات منطوقی، و اعتراضات علیه صلاحیت‌های آیت‌الله خامنه‌ای را در خود پروراند. رئیس جمهور روحانی از بعضی شکایات اعتراض‌کنندگان قدردانی کرد اما در ضمن به آنان تذکر داد تا از هر نوع خشونت و تخریب املاک خودداری نمایند. این در حالیست که مقامات امنیتی دولت از زور کار گرفتند و دسترسی به انترنیت را مختل ساختند و وسایل شبکه‌های اجتماعی مانند انستاگرام و تلگرام را هم مسدود کردند. در ماه ژانویه 2018، تعداد معترضان به تدریج کاهش یافت، و تا ختم این دوره گزارش، بیشتر از 20 تن افراد ملکی کشته شدند و هزاران تن دیگر هم بازداشت شدند. رئیس محکمه انقلابی تهران بیان داشت که معترضان بازداشت شده ممکن است به جرایم محاربه محکوم شوند که اعدام هم شامل آن هست.

شرایط آزادی مذهبی 2017

مسلمانان: در طی چند سال اخیر دولت ایران مجازات شدید حبس و زندانی کردن را بالای افراد برجسته اصلاح طلب شیعه مذهب اکثریت تحمیل نموده و روی دست گرفته است. مأموران دولتی تعداد زیادی از این افراد اصلاح طلب را به جرایم "اهانت به اسلام"، انتقاد از جمهوری اسلامی، و نشر مطالبی که به اصطلاح از معیارهای اسلامی منحرف شده بودند، متهم نموده‌اند. یکی از رهبران شیعه مذهب - آیت‌الله محمد کاظمی بوروجردی، که در سال 2006 بازداشت شده بود، در ماه ژانویه 2017 بعد از بدرفتاری‌های جسمی و روحی در زندان به خاطر موضوع صحنی رها گردید. بعد از رهایی آیت‌الله بوروجردی، دولت او را در منزلش توقیف نموده است و به طور مکرر از او بازپرسی میکند و هیچ‌کسی را هم برای ملاقات با او اجازه نمیدهد.

جمعیت سنی مذهبیان در ایران در محلات توسعه نیافته متمرکز شده‌اند و پی هم از تبعیض در امور شغل و رهبری سیاسی رنج می‌برند. تعداد زیادی از فعالان حقوق سنی مذهبیان از رفتارهای خشن بخاطر مذهب‌شان در زندان‌ها خبر داده‌اند. نظر به یک گزارش حقوق بشر، حد اقل 140 تن مسلمانان سنی مذهب به دلایل اعتقادات و فعالیت‌های مذهبی خویش بازداشت و زندانی شده‌اند. مدافعان حقوق بشر همچنان گزارش نمودند که جمعیت سنی مذهبیان از مجازات گروهی در محلات‌شان و توقیف‌های طولانی مدت و آزار و اذیت خبر داده و گفته‌اند که وضعیت‌شان بعد از حملات ژوئن 2017 در تهران توسط دولت اسلامی عراق و شام (داعش) وخیمتر شده است. درخواست‌های مکرر جمعیت سنی‌های تهران برای اعمار یک مسجد رسمی در شهر همه رد شده است. بنابر این، آنها در فضاهای کوچک و به گفته آنان "تالارهای نماز" به عبادت می‌پردازند. در ماه اگست و سپتامبر 2017، رهبر برگزیده سنی‌ها - مولوی عبدالحمید و آیت‌الله خامنه‌ای رهبر معظم یک عده مکاتبات رسمی را در مورد تبعیض علیه سنی‌ها در امور شغل و اعمار مساجد رد و بدل نمودند. خامنه‌ای در پاسخ نوشت که "هیچ نوع تبعیض و نابرابری توسط نهاد‌های جمهوری اسلامی بر مبنای نژاد، ملیت و مذهب مجاز و پذیرفتنی نیست" و این ادعا نامه مغایر، بی‌تعارف و خالی از واقعیتی هست که جمعیت سنی مذهبیان در آن بسر می‌برند.

مذهب صوفی بر عناصر عرفانی در اسلام تاکید دارد و دولت ایران به آنها "کژکیشان" اطلاق میکند و آنها را پی هم مورد هدف قرار میدهد، چون مذهب شان مطابق به تعبيرات به رسمیت شناخته اسلام نیست. اعضای مذهب صوفی تحت رهبری نعمت الهی گونابادی، که در ایران بزرگترین شاخه محسوب میشود، پی هم مورد خشونت و حملات بالای مراکز عبادت و منازل، اخراج از موسسات تحصیلات و فرهنگی، آزار و اذیت، بازداشت، حملات جسمی، و منع سفر برای علمای برجسته آنها، قرار گرفته اند. در طی سال گذشته، ماموران دولتی ایران صد ها تن از صوفی ها را حبس، زندانی و جریمه نموده و آنها را تازیانه زده اند. تلویزیون دولتی ایران همیشه برنامه هایی را پخش می کند که صوفیسم و یا عرفان گری را دیوسار می کند، و افراد متعددی که مسئول وبسایت های مشهور صوفی بودند، فعلاً به دلیل "عضویت در فرقه ی که امنیت ملی را در خطر میاندازد" در زندان های ایران به سر میبرند. در ماه دسامبر 2017، زمانی که اعتراضات در سراسر کشور پخش شد، نیرو های امنیتی پنج تن صوفیان گونابادی را بازداشت نمودند و این زمانی اتفاق افتاد که این پنج تن میخواستند از مدیر مسئول وبسایت صوفی بازدید کنند البته در زمانیکه او در بیمارستان به سر میبرد.

بهاییان: بهاییان بزرگترین اقلیت غیر مسلمانان در ایران را تشکیل میدهند که جمعیت آنها به بیشتر از 300000 میرسد و از دیر زمانی مورد بی حرمتی شدید قرار گرفته و به ویژه از لحاظ آزادی مذهبی حقوق شان برای مدت های طولانی زیر پا گذاشته شده است. دولت ایران بهاییان را به دید مرتد و کژکیش می بیند. بنا بر این، دلایل سرکوبگری بهاییان از دید دولت ایران ارتداد و از دین برگشتگی شان می باشد. دولت آنها را به رسمیت نمی شناسد و آنها را از حقوق سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، و مذهبی شان محروم ساخته است. درحالیکه رئیس جمهور حسن روحانی در انتخابات سال 2013 وعده های داده بود که تبعیض مذهبی را اختتام خواهد بخشید، اما تبلیغات و شعار ها علیه بهاییان در رسانه های رسمی خیلی افزایش یافته است. از سال 2014 به اینسو، در حدود 26000 مقاله و موضوع ضد بهاییان در رسانه های رسمی و یا نیمه رسمی پخش شده است.

در جریان بیشتر از یک دهه ی گذشته، بیشتر از 1000 تن بهاییان الکی مورد پیگرد قانونی و بازداشت قرار گرفته اند. در ماه آوریل 2017، مامورین سازمان ملل متحد در امور توقیفات الکی بیان داشتند که مجازات 24 تن ایرانیان بهایی برای حبس طولانی در سال 2016 فقط به دلایل مذهبی و اعتقادی آنها بوده است و آن را "تخطی در امور حقوق آنها به حیث اقلیت مذهبی" توصیف نمودند. در اکتبر سال 2017، سالگرد 200م تولد بنیانگذار فقه بهاییان، در حدود 20 تن بهاییان بازداشت شدند و ماموران دولت به منازل شان یورش بردند. تا ختم این دوره ی گزارشات، بیشتر از 90 تن بهاییان فقط به دلایل عقیدتی در زندان ها به سر میبرند.

از جمله هفت تن از رهبران بهایی زندانی، چهار تن از علمای آنان به عنوان "دوستان ایران" و یا یاران شهرت دارند. سه فرد این علما - مهوش ثابت، فریبا کمال آبادی، و بهروز توکلی در ماه های سپتامبر، اکتبر، و دسامبر 2017، البته بعد از 10 سال زندان به جرایم دروغین جاسوسی و تبلیغات، از حبس رها گردیدند. قبل از رهایی ثابت و کمال آبادی، USCIRF در پروژه ی زندانیان مذهبی و اعتقادی از آنان حمایت نموده بود. تا آخر این دوره گزارشات، چهار تن دیگر این رهبران و علمای دینی - جمال دین خانجانی، عقیف نامی، سید رضایی، و وحید تیزفهم هنوز هم در حبس به سر میبرند. دو استاد دانشگاه از فقه بهایی که، به دلیل شغل شان در موسسه تحصیلات عالی بهایی غیر قانونی در حبس به سر میبردند، بعد از مدت پنج سال زندان رهای یافتند. اما، پنج تن استادان دیگر بهایی تا آخر سال هنوز هم در زندان بسر میبرد و دو تن دیگر فراخوانده شده اند تا دوره مجازات زندان شان را در ماه نوامبر و دسامبر 2017 آغاز نمایند.

در ماه آوریل، ژوئیه، و اکتبر 2017، مقامات دولت ایران پیکاری را روی دست گرفته اند که مغازه ها و مراکز تجارتي بهاییان را مسدود میکنند، مخصوصاً زمانی که بهاییان به تجلیل عید مذهبی شان میپردازند. در حالیکه مسدود سازی بعضی مغازه ها موقتی بوده، تعداد زیاد این مغازه ها در سال 2016، با وجود استیناف های قانونی، مسدود باقی ماندند. از سال 2014 به اینسو بیشتر از 600 مغازه مسدود شده اند. در نوامبر 2017،

شاهیندوخت مولوردی، معاون خاص رئیس جمهور در امور حقوق شهروندان، بیان نمود که دولت روحانی "طبق اصول قانونی" موضوع مسدود سازی های مغازه ها و مراکز تجاری را حل خواهد نمود.

اگرچه دولت ایران در انظار حقوق بهاییان را از تحصیل در دانشگاه ها محفوظ اعلام میدارد، سیاست ممنوعیت بهاییان از این مراکز تحصیلات عالی هنوز هم پابرجاست. گزارش هایی حاکی اند که بیشتر از 50 تن محصلین بهایی از سال تحصیلی 2013 از مراکز تحصیلات عالی اخراج گردیده اند. در ماه نوامبر 2017، سه تن از محصلان بهایی بخاطر نوشتن اعتراضات شان در مورد این که اجازه ورود در دانشگاه ها برای شان داده نشده بود، به دلیل "عضویت در فرقه بهایی ضد دولتی" هر یک به پنج سال زندان محکوم گردیدند.

در سپتامبر 2016، یک تن از بهاییان که اسمش فرهنگ امیری بود، توسط دو مرد که برادران بودند، در بیرون از منزل اش در یزد با ضرب چاقو کشته شد. بعداً طبق گزارشات، این دو مرد اعتراف کردند که فرهنگ امیری مرتد شده بود و با این کار آنها میخواستند به بهشت بروند. در ژوئن 2017، برادر بزرگتر به جرم قتل به 11 سال زندان و دو سال تبعید محکوم گردید، در حالیکه برادر کوچکتر برای پنج و نیم سال محکوم به زندان شد. طبق قانون جزایی ایران، جزای قتل یک مسلمان اعدام هست، در حالیکه، قتل یک بهایی و یا فردی که عضو دیگری از مذاهب به رسمیت شناخته نشده باشد، جزای خیلی سبکتر را با خود دارد.

مسیحیان: جمعیت مسیحیان ایران، که در حدود 300000 میباشند، به چند شاخه سنتی از جمله کلیسا های قومی/ملیتی ارمنی ها و آشوری/کلدی، پروتستان جدید، و کلیساهای بشارتی تقسیم میشود. اعضای این کلیساهای کهن با معضل گسترده ی نظارت دولت و محدودیت های قانونی در امور اعمار و بازسازی کلیسا هایشان روبرو اند. مسیحیان بشارتی و نوکیشان مسیحی به طور خاص مورد هدف و سرکوبگری قرار میگیرند چون تعداد زیاد آنها مراسم شان را به زبان فارسی اجرا میکنند و دین شان را به دیگران خارج از جمعیت شان تبلیغ میکنند. رهبران کلیساهای خانگی معمولاً الکی به جرم امنیت ملی، ارتداد، و فعالیت های غیر قانونی کلیساهای در منازل مورد بازداشت و پیگرد قانونی قرار میگیرند. در جریان سال، رسانه های دولتی و یا طرفدار دولت به تبلیغات ضد مسیحی شان ادامه دادند، در حالیکه نشریات ضد-مسیحیان در انترنیت و چاپ در سراسر ایران فزونی یافت.

در چندین دهه ی گذشته، ماموران دولتی ایران به کلیسا ها تاخت و تاز نموده و یورش برده اند و صد ها تن اعضای کلیساهای و کشیش های آنها را بازداشت نموده اند. وضعیت مجازات مسیحیان در چند سال اخیر وخیمتر شده است. در ماه مه 2017، چهار تن از مسیحیان وابسته به چهار کتاب اول انجیل (بشارتی)، که سه تن آنان شهروندان آذربایجان بودند، هر یک به جرم فعالیت های کلیسا در منزل و بشارت، به 10 سال زندان محکوم گردیدند. در ماه بعدی، کشیش یوسف نادرخانی، که قبلاً به جرم ارتداد زندانی گردیده بود، باز هم با سه تن دیگر شرکای مدعی علیه اش به دلیل فعالیت های کلیسای در منزل محاکمه گردید. او از جمله افرادی بود که پروژه ی زندانیان مذهبی و اعتقادی USCIRF آنها را برجسته قلمداد کرده بود. این چهارتن مسیحیان هر یک برای 10 سال به حبس محکوم گردیدند و در مجازات نادرخانی دو سال تبعید هم اضافه گردید. در ماه ژوئن، کشیش ویکتور بیت تماراز، یکی از وابستگان به فرقه های اصولگرای مسیحی که الهام روح القدس را مورد تاکید قرار می دهند، با سه اعضای دیگر از این اجتماع به محاکمه کشانیده شدند. هر یکی از این چهار فرد به 10 الی 15 سال حبس مجازات شدند. در ماه دسامبر، دو عضو کلیسای ایران به جرم دروغین مسئله ی امنیتی بازداشت شده و هر یک برای هشت سال زندان مجرم شناخته شدند. البته این دو تن همچنان در سال 2012 در حالیکه در مراسم عبادت مشغول بودند در جریان یورش بازداشت شدند.

در اگست 2017، مریم نقاش زرگران، یک تن از نوکیشان مسیحی، از جمله افرادی که پروژه ی زندانیان مذهبی و اعتقادی USCIRF آنها را برجسته قلمداد کرده بود، بعد از حبس چهار ساله رها گردید. در زمان رهایی از زندان، به خاطر اینکه به یکی از کارمندان بیمارستان به اصطلاح توهین نموده بود، به قید ضمانت 50

میلیون تومانی (بیشتر از \$14000) رها گردید. نظر به گزارشات، در زمان رهایی از زندان همچنان برای شش ماه از سفر ممنوع شد.

اجتماع سایر ادیان: هر چند اظهارات گزنده و تلخ به پیمانانه سال های قبل نبوده، دولت ایران همچنان به تبلیغات ضد یهودیت و هدف قرار دادن های اجتماع یهودیان به خاطر "روابط نزدیک با اسرائیل" ادامه می دهد. در جریان سال، روحانیون بلند رتبه در مساجد اظهارات ضد یهودی شان را ادامه دادند. برنامه های متعددی در تلویزیون دولتی ایران نشر می شوند که پیام های ضد یهودی را ترویج می کنند. در ماه دسامبر 2017، دو کنیسه یهودیان در شیراز مورد حمله و ویرانگری قرار گرفت و متون مقدس آنها ویران گردید. تبعیض علیه یهودیان ایرانی، که جمعیت آنها به 15000 الی 20000 میرسد، به ترویج فضای تهدید آمیزی اجتماع یهودیان پرداخته است.

در سال های اخیر اجتماع زرتشتیان، که تعداد آنها به 30000 الی 35000 نفر میرسد، همچنان از شرایط سرکوب گری و تبعیض آمیز شدید رنج میبرند. بعد از انتخابات محلی ماه مه 2017، تبعیض علیه این اجتماع در سطح ملی افزایش یافت چون یکی از زرتشتیان منتخب در یزد به دلیل اعتقادی اش از مقامش برطرف گردید. شورای نگهبان، جزء مهم دولت هست و قوانین را نظر به ارزشات اسلامی تدوین میکند. این شورا به رهبری احمد جنتی، قبل از انتخابات ابراز نمود که غیر مسلمانان نمیتوانند در محلات مسلمان نشین به مقام های مهم دولتی گماشته شوند، در حالیکه قانون انتخابات این حق آنها را محفوظ بازنمود کرده است. در ماه دسامبر 2017، پارلمان ایران به طور واضح در قانون تجدید نظر نمود که اجتماع غیر مسلمانان به رسمیت شناخته شده در ایران هم میتوانند به مقام های دولتی دست یابند. اما، این تجدید نظر در قانون توسط شورای نگهبان رد شد، که بحث در این مورد تا آخر سال ادامه داشته است.

اگرچه دولت ایران پیروان مذهب یارسان را به عنوان مسلمانان شیعه در نظر دارد، چون آنها به صوفیسم میپردازند، بناً دولت مذهب آنان را یک مذهب مجزا و متمایز خطاب میکند که به (اهل حق که جمعیت آنها بیشتر از یک میلیون تخمین شده است) هم مسما اند. یارسانی ها که هویت مذهبی آنها شناخته شده است، در امور تحصیلات، شغل، و کوشش های شان برای دستیابی به مقام دولتی، پی هم مورد تبعیض قرار میگیرند. یک ماه بعد، رهبران یارسانی یک نامه سرگشاده به رئیس جمهور روحانی نوشتند تا موقوف آنها از لحاظ قانون اساسی واضح گردد. اما، مانند نامه های سرگشاده ی قبلی، اجتماع آنها باز هم پاسخی دریافت نکرد.

آقای محمد علی طاهری، استاد دانشگاه و بنیانگذار (عرفان حلقه) هنوز هم به دلیل "توهین به مقدسات دینی" در حبس پنج ساله در زندان به سر میبرد. در سال 2015، طاهری به مرگ محکوم شده بود ولی دادگستری عالی ایران جزای اعدام او پایان بخشید. در ماه اگست 2017 او دوباره به محاکمه کشانیده شد و باز هم به جرم "پخش فساد روی زمین" به اعدام محکوم شد ولی باز هم نظر به گزارشات مجازات اش در ماه اکتبر فسخ گردید و محاکمه بعدی او برای ژانویه 2018 موکول گردید. ده ها تن پیروان طاهری در ماه های ژوئن و اگست بازداشت شدند و نظر به گزارشات و تخمین های نهاد های حقوق بشر بیشتر از 300 تن از سال 2010 به اینسو در این ارتباط بازداشت شده اند. چندین تن استادان عرفان و محصلان مورد بازپرسی قرار گرفتند ولی بعد از مدت کوتاهی دوباره رها گردیدند.

مدافعان حقوق بشر، روزنامه نگاران و دگراندیشان: ماموران دولتی ایران به طور همیشگی روزنامه نگاران، وبلاگ نویسان، و مدافعان حقوق بشر را که کدام مطلب انتقادی را در مورد انقلاب اسلامی و یا دولت ایران میگویند و یا می نویسند، تحت توقیف قرار داده و آنها را آزار و اذیت میکنند. در طول سال های گذشته تعداد زیادی از وکلای دادگستری، که از حقوق بهائیان و مسیحیان در محاکم دفاع نموده بودند، زندانی و یا هم از کشور فراری شده اند. در سال 2016، نویسنده و فعال حقوق بشر گلرخ ابراهیمی ایرانی به جرم "توهین به

مقدسات" محکوم گردید و جرمش بر بنیاد داستان نشر نشده اش، که در آن قهرمان داستان بخاطر موضوع سنگسار به قهر آمده و قرآنی را به آتش میکشد، بود. در ماه فوریه 2017 ابراهیمی آرایبی برای مدت کوتاهی رها گردید ولی بخاطریکه در زمان تعیین شده اش دوباره به زندان برگشته بود، دوباره بازداشت و زندانی ساخته شد. در ختم این دوره ی از گزارشات، او همچنین در زندان ایوین در حبس بسر میبرد. در ماه اکتبر، شاعر و مدافع حقوق بشر - رضا اکوانیان به جرم به اصطلاح توهین به امام دوازدهم در شعرش به 40 دره و سه سال زندان محکوم شد.

دولت ایران کنترل سختی روی آزادی بیان، عقیده، و دگراندیشی در اینترنت دارد و چنین کنترل جزء سانسور جامع و مورد هدف قرار دهی استفاده از تکنولوژی هست. در جریان سال 2017، چندین تن به جرم "ارتداد" و یا "توهین به مقدسات" در فضای مجازی محکوم گردند. در فوریه 2017، محاکم ایران سینا دهقان و محمد نوری را به جرم "نشر مطالب ضد اسلامی" در شبکه های اجتماعی در اینترنت به اعدام محکوم کردند. در آوریل، سه مرد جوان به دلیل ابراز نظریات سیاسی و مذهبی شان روی تلگرام هر یک به دوازده سال زندان محکوم گردیدند. در ماه ژوئن، مقامات ایرانی اعلام نمودند که با تلگرام به توافق رسیده اند که مطالب "غیر مذهبی" را مسدود نمایند. روحانیون برجسته ی ایران چندی قبل گفته بودند که اینترنت نامحدود ابزاری هست که برای "از بین بردن اسلام" میتواند استفاده شود. طبق گزارشات متنوع، حملات اینترنتی توسط هکرهای که طرفدار نظام دولت ایران هستند بر ملا ساختند که رهبران اقلیت های مذهبی، مخصوصاً بهاییان، به طور خاص مورد هدف قرار گرفته اند و بخاطر استفاده از تکنولوژی در ارتباطات شان همواره آسیب پذیر بوده اند.

زنان و آزادی مذهبی: تحمیل اسلام شیعه جعفری توسط دولت تأثیرات منفی را روی همه شهروندان بدون در نظر داشت دین شان دارد و حقوق بشری زنان ایرانی را، به شمول آزادی های جنبشی، اجتماعی، عقیدتی، وجدانی، بیانی و مذهبی آنان، زیر پا میگذارد. سازمان دادگستری ایران به زنان حیثیت حقوقی یکسان با مردان را نمیدهد. مثال، شهادت یک مرد برابر هست با شهادت دو زن، و همچنان موارد دیگر حقوقی در امور املاک شخصی، حقوق املاک، و سایر موضوعات، زنان مورد تبعیض قرار میگیرند. علاوه، بعضی قوانین در قانون جزا شرایطی را به بار آورده است که خشونت را علیه زنان برمی انگیزد، که میتوان خشونت "ناموسی" را به طور خاص نام برد. پول "خون بها" برای قاتل یک زن مسلمان نصف آن پول خون بها برای یک قاتل مرد مسلمان هست. بر اساس قانون جزایی قتلی که توسط پدر و یا پدر بزرگ پدری یک زن صورت میگیرد، جریمه و جزای خیلی سبکتر دارد.

در جریان این گزارش، ماموران مربوط به دولت ایران، به تحمیل مقررات لباس برای خانم ها ادامه دادند. نظر به قانون، زنان ایرانی بدون در نظر داشت مذهب و یا اعتقادات شان باید در اماکن عمومی از سر تا پا پوشیده باشند. اگر چنین نکنند، به حبس و یا جریمه نقدی منجر خواهند شد. اما نهاد های حقوق بشر گزارش داده اند که تحمیل این روند در تهران کمتر شده است و در دسامبر 2017 پلیس تهران اعلام نمود که از این به بعد زنان را به جرم تخطی از این امر توقیف نمیکنند. براساس رسانه های دولتی، افرادی که از این امر تخطی میکنند در عوض باید در مراکز رهنمود کلاس های اسلامی بگیرند. مقررات حجاب در خارج از پایتخت هنوز تحمیلی خواهد بود و افرادی که مقررات آن را به صورت مکرر در شهر های نقض میکنند، مورد پیگرد قانونی قرار خواهند گرفت.

سیاست ایالات متحده و آمریکا :

در ژوئیه 2010، رئیس جمهور آن زمان باراک اوباما "CISADA" را در قوانین به امضا رسانید که به معنی لایحه جامع تحریم ها، پاسخگویی، و محرومیت ایران هست که تخطی ها و نقض جدی ایران را در امور حقوق بشر، از جمله سرکوبگری آزادی مذهبی مورد تأکید قرار میدهد. نهاد CISADA لازم می داند تا رئیس جمهور به کنگره فهرست ماموران دولتی ایران و یا افرادی که برای آنها کار میکنند را تحویل بدهد. مامورانی که مسئول نقض حقوق بشر و خشونت های آزادی مذهبی بوده اند باید نتوانند وارد خاک ایالات متحده آمریکا شوند و همچنان تمام دارایی های آنها باید ضبط شود. در اگست سال 2012 رئیس جمهور اوباما قطعنامه کاهش تهدید ایران و قطعنامه حقوق بشر سوریه سال 2012 (ITRSHRA) را به امضا رسانید که محدوده تحریم های مرتبط به حقوق بشر را بالا میبرد و این در CISADA گنجانیده شده است. بیشتر از هفت سال گذشته، در نتیجه نقض حقوق بشر توسط دولت ایران، ایالات متحده آمریکا محدودیت های ویزا را بالای ایران تحمیل نموده و دارایی های 20 تن از ماموران دولتی و 19 نهاد ایرانی را در پی قوانین CISADA و ITRSHRA و چندین فرمان اجرایی مسدود نموده است. دولت اوباما همچنان با اتحادیه اروپا، ایران، و کشور های پی 5+1 کار نمود تا برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) را عملی سازد، تا اطمینان حاصل نمایند که برنامه هسته ای ایران کاملاً یک برنامه ی صلح آمیز خواهد بود.

از زمانی که رئیس جمهور دونالد ترامپ قدرت را به دست گرفته است، دولت ایالات متحده آمریکا به یک رویکرد سختگیر در ارتباطی به ایران اشاره نموده است که بر پاسخگویی ایران در مورد فعالیت های نا امن سازی اش در منطقه تأکید میکند. در آوریل 2017، وزارت خزانه داری ایالات متحده موسسه ی زندان های تهران و سهراب سلیمانی، رهبر موسسه زندان های دولتی، را طبق قانون اجرایی 13553، تحریم نمود که اولین تحریم جدید حقوق بشری در مورد ایران از سال 2014 به شمار میرود. در آوریل و ژوئیه 2017، دولت ترامپ به کنگره گواهی داد که ایران از مقررات برجام پیروی کرده است. اما، در اکتبر، رئیس جمهور ترامپ آن را تصدیق نکرد که ایران از مقررات برجام پیروی نموده است. بر اساس مقررات برجام، کنگره فرصت آن را دریافت تا سند مرور توافق هسته ای ایران در 2015 را دوباره بازدید نماید. رئیس جمهور در ماه اکتبر همچنان اظهاراتش را در مورد استراتژی جدید آمریکا برای ایران اعلام نمود که هدف آن تمرکز روی مبارزه با فعالیت های نا امن سازی ایران، پول رسانی برای تروریستان، تکثیر موشک ها، و انکشاف احتمالی سلاح های اتمی، میباشد.

در 2017، وزارت خارجه ایالات متحده پی در پی تخطی های ایران را در عرصه های حقوق بشر و آزادی دینی تقبیح نمود. در بیانیه ی ماه اگست خویش، وزیر خارجه آمریکا - رکز تیلرسون تخطی های ایران را در امور آزادی دین برجسته ساخت. او در گزارش بین المللی آزادی مذهبی وزارت خارجه آزار و اذیت مسیحیان و بهائیان و مجازات و اعدام آنها را به دلایل ارتداد و محاربه نکوهش کرد. وزارت خارجه ایالات متحده همچنان بیانیه هایی را در جریان سال به نشر رسانید و از دولت ایران خواست تا رهبران بهایی و محمد علی طاهری را آزاد سازد.

در جریان سال، ماموران بلند رتبه ایالات متحده آمریکا در بیانیه های عمومی چند جانبه سیاست خارجی شان از دولت ایران خواستند تا به حقوق بشری شهروندان شان به شمول آزادی عقیده و مذهب احترام بگذارند. در ماه نوامبر 2017 برای پانزدهمین سال در پی هم، دولت ایالات متحده آمریکا حمایت و ضمانت خود را از یک

قطعنامه موفق در نشست همگانی سازمان ملل متحد در امور حقوق بشر در ایران بیان نمود که 83 بر 30 رای کسب نموده و تصویب شد و 68 رای ممتنع داشت. این قطعنامه دولت ایران را به دلایل سابقه بد نقض حقوق بشری به شمول تخطی های آزادی مذهب و یا عقیده و بدرفتاری های متداوم علیه اقلیت های مذهبی محکوم نمود.